

محمود صالحی
فعال کارگری

"...در خیابان و داخل ماشین مأمورین اطلاعاتی ده ها مُشت به سر و صورت و بدن من کوبیده شد، با دستمال گردن تا مرز خفه شدن گلویم را فشردند. شخصی به نام اثنی عشری سروان نیروی انتظامی در قسمت مبارزه با مواد مخدر (از روی کارت شناسائی که یک سال پیش از او دیده بودم) رهبری چنین عملیاتی را بر علیه من داشت. کت من را پاره کردند و روی سر من کشیدند، با مشت هایی که انگشترهای عقیق درشت روی انگشت های آنان بود بر سر من می کوبیدند و می گفتند: بند و بساطت را جمع کن و از این جا برو. همه این ها برای ایجاد ترس و وحشت در من و خانواده ام بود تا از سندیکا استعفا بدهم!..."

منصور اسالو دبیر
اتحادیه کارگری
شرکت واحد اتوبوسرانی

" بولتن کارگری ایران " با منصور اسالو مصاحبه ای انجام داده و سپس مصاحبه به زبان انگلیسی ترجمه و در بولتن چاپ می شود . سایت ایرانی ما متن مصاحبه را برای خوانندگان سایت ایرانی ما تهیه و در خدمت شما می گذارد.

آقای اسالو با تشکر از شما که دعوت ما را برای مصاحبه با بولتن اخبار کارگری ایران -پذیرفتید .

اولین سؤال ام از شما این است :

1- سندیکای شما در جمع بندی شماره 1 و 2 خود، گفته است ؛ " خط فقر 400 هزار تومان - اعلام شده است ، در حالیکه حداقل دستمزد ماهیانه کارگران 183 هزار تومان در ماه تصویب شده است . در همانجامده در سال گذشته نرخ رسمی تورم 15% و نرخ غیر رسمی تورم که به زندگی واقعی نزدیک است 50% اعلام شده است ، همچنین هزینه اجاره مسکن نزدیک به 40 % افزایش داشته و قیمت زمین و ساختمان در شهر های بزرگ بیش از 50 % رشد را نشان می دهد." با توجه به این داده های آماری ، کارگران چگونه قادر به تامین هزینه های زندگی شان خواهند شد و این که این مسئله چه تاثیری بر مبارزات جاری و تشکل یابی ان ها می گذارد و اصولا امیدی به بهبود وضع اقتصادی کارگران وجود دارد؟

جمعی از فعالین اتحادیه کارگری شرکت واحد

اسالو : کارگران مجبورند دو یا سه شغل داشته باشند ، اضافه کاری بکنند ، همسران آنها مجبور شده اند به عرصه کار بیایند ، فرزندان آنها مجبور به ترک تحصیل شده اند و کار می کنند . به دلیل گران شدن وحشتناک هزینه مسکن مجبور شده اند به حاشیه های شهرها و شهرک های اطراف تهران تا فاصله یکصد کیلومتری عقب نشینی کنند و خیلی از آنها در آن محل های دور دست مستأجر شده اند . این مسأله باعث شده است که آنها فرصت کمتری برای مبارزات و فعالیت سندیکایی داشته باشند. اما چون طعم شیرین دانش و مبارزه متحد و سندیکایی را دریافت کرده اند و حقوق کارکنان شرکت واحد حداقل 30% افزایش یافته است و آن ناشی از تلاش های سندیکا بوده است ، راهی را که یافته اند ، رها نمی کنند . اصولاً همیشه امیدواری به بهبود شرایط هست ، بستگی به میزان دانش و آگاهی ما و تلاش و کوشش و پیگیری و پایداری و شناخت شرایط و موقعیت و تحلیل درست از شرایط و موقعیت و نحوه سازماندهی و میزان علاقه مندی ما به کاری که انجام می دهیم دارد . میزان عشق ما به کاری که انجام می دهیم در میزان امید ما مؤثر است

2) همان طور که می دانید در سال گذشته (1385)، چند هزار حرکت مطالباتی و اعتراضی کارگری در کشورگزارش شده که اکثر آن ها برای دریافت حقوق و دستمزد های عقب افتاده (بین دو ماه تا دو سال) و حق اشتغال بوده است . به نظر شما در کشور ثروتمندی مانند ایران چرا دستمزد ها ی صد ها هزار نفر از کارگران به موقع پرداخت نمی شود و اشتغال کارگران مدام در معرض تهدید است؟ منظورم این است که چرا غم نان و کار ، کم کارگر بی پناه ایرانی را خم کرده است و اصولاً چرا مراجع قانونی در کشور از این بی حقی عمومی کارگران دفاع نمی کنند؟

اسالو : علت اصلی تمامی این بی سامانی ها ، نبود سندیکاها و فدراسیون های کارگری است . عدم وجود تشکیلات کارگری و کلاً نهادهای مدنی دموکراتیک چنین وضعیتی را برای کارگران به وجود می آورد. غم نان و کار بدلیل بی توجهی صاحبان قدرت و ثروت تجاری و دلالتان و واسطه های کالاهای وارداتی و کسانی که هیچ ارزشی برای استقلال اقتصادی و تولید و صنعت قائل نیستند به وجود می آید . موانع بسیار زیاد در امر تولید و سازماندهی بوروکراتیک ضد دولتی و بی در و پیکری واردات کالاها به صورت قاچاق و غیر قاچاق آفت زندگی کارگران و تولید کنندگان شده است . مراجع قانونی زمانی در برابر موضوعی عکس العمل نشان می دهند که نیرویی از کف جامعه برای آن موضوع ایجاد شده و خواهان حقوق مربوط به آن موضوع باشد . نمونه تلاش های سندیکای ما در راه ایفای حق و حقوق کارگران شرکت واحد و حضور نمایندگان سندیکا در مراتب مختلف مبارزه سندیکایی به تدریج حرکت در جهت موازین قانونی را در برخی از برخوردهای کارفرما و مسنولین ایجاد کرده است. پیگیری و پایداری بر موارد قانون و حق کم کم در بخش هایی از مدیریت قوه مجریه و قضایی تأثیر گذاشته است . مهم ایجاد تشکل ها و سندیکاهای کارگری است که با پشتوانه تاریخی و جهانی و استفاده از تجربیات برادران و خواهران خود در دیگر کشورها می تواند موضع گیری در برابر بی حقی ها را ایجاد و تشدید کند.

صدای حق طلبانه معلمان و فرهنگیان ایران برای بهتر کردن وضعیت شغلی خود

3) بخش های مهمی از صنایع کشور را زحمله؛ نساجی، کفش ، سراجی و لاستیک سازی و غیره به علت ورود بی رویه و قاچاق کالا های خارجی توسط بعضی از نهادهای دولتی ، بنیاد ها و به ویژه آفازاده ها و بازاریان ، دچار بحران و ورشکستگی کامل، و حتی منجر به تعطیلی بخش های وسیعی از این صنایع شده است . به طوری که واردات کالا ها طی سال گذشته بنا به گزارش سندیکای

شما از مرز 46 میلیارد دلار گذشته است . به نظر شما چرا از صنایع داخلی حمایت نمیشود، در حالیکه در موارد زیادی این صنایع هم سود آور است و هم اشتغالزا می باشند؟

اسالو : زمانی که ابزار قدرت سیاسی در جهت دستیابی به سودهای میلیاردی به واسطه بدست آوردن کمیسیون ها و پورسانت های کلان بدون هیچ نظارتی و در زمان نبودن تشکیلات سندیکاهای کارگری در ابعاد کارگاه تا سطح ملی مثل فدراسیون سندیکایی کارگری سراسری سرمایه موجود به آسانی برای کسب سود بی دردسر و زودرس به سمت سرمایه گذاری تجاری و واردات کالا و دلالتی بین المللی حرکت می کند . تصمیم گیری اصلی در جاهایی خارج از چهارچوب های ظاهری پارلمان و دولت گرفته می شود و راه های ورود کالا هموار می شود و قوانین تصویب شده نهایتاً به سود سرمایه تجاری - دلالتی به کار گرفته می شود و ابزارهای ثروت و قدرت غیر قانونی تنها سود را جستجو می کند ، در نتیجه به دلیل نداشتن سازماندهی اجتماعی زحمت کشان و کارگران ، سیاست ها به سوی هموار کردن راه ورود کالاها حرکت می کنند . ایجاد اشتغال تبدیل به یک شعار بدون عمل می شود . نتیجه واردات بی حساب و کتاب ، از میدان بیرون کردن صنایع تولیدی می شود . یکی از سیاست ها هم ممکن است این باشد که با در پیش گرفتن این سیاست ها ، طبقه کارگر ایران از آخرین امتیازات خود محروم شود و مجبور شود با روزی کمتر از یک دلار نیروی کارش را بفروشد.

4) روز شنبه 5 اسفند ماه 1385 در شعبه 14 دادگاه انقلاب اولین جلسه محاکمه شما به جرم به اصطلاح " اقدام علیه امنیت ملی و اختلال در نظم عمومی" انجام شد. چرا شما که یک کارگر و فعال سندیکائی هستید باید در دادگاه انقلاب محاکمه شوید؟ آیا دادگاه انقلاب اساساً هنوز طبق قانون اساسی مشروعیت قانونی دارند؟ و پرونده یک کارگر فعال ارتباطی به دادگاه انقلاب پیدا می کند؟

اسالو : به دلیل آنکه تشکیل سندیکای کارگری منافع غیر قانونی مدیران و حراستی ها و شورایی های اسلامی را در شرکت واحد به خطر می اندازد و با آموزش قانون کار و قانون اساسی و مقاله نامه های بین المللی و حقوق کارگری ، کارگران با دانش حقوقی و قانونی جلوی اجحافات و زورگویی های کارفرما و عوامل او را می گیرند و با نظارت آگاهانه جلوی رانت خواری مدیران گرفته می شود . مدیران شرکت واحد از دوران شهردار شدن آقای احمدی نژاد از گروه نظامی ها و سپاه پاسداران هستند ، آنها به رفتار پادگانی و زورگویانه عادت دارند و از قوانین و حقوق کارگری و روابط کارگری و کارفرمایی بی اطلاع هستند .

وقتی با پدیده قانونی و قانونمدار و آموزگار سندیکا روبه رو می شوند و به تدریج متوجه می شوند که در شرکت واحد دیگر نمی توانند امکانات عمومی و بیت المال را در جهت منافع شخصی و خصوصی خودشان به کار گیرند، پس با کمک گرفتن از همفکران و هم بانندی های خود در خانه کارگر، شورای تأمین استان و نهایتاً برخی از عوامل اطلاعات دست به پرونده سازی بر علیه رئیس هیأت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد می زنند و با هماهنگی به عمل آمده بین آنها و عوامل امنیتی، انتظامی، اطلاعاتی برای از میان برداشتن سندیکای کارگران و باز کردن میدان بهره برداری شخصی خودشان از امکانات عمومی، هزینه سنگینی را به کارگران و من به عنوان نماینده راستین آنها و کشور اعمال می کنند. و چون دادگاه های عمومی بارها اعضای سندیکا را مبرا از هر جرمی دانستند دست به پرونده سازی در دادگاه انقلاب زدند.

اساساً دادگاه انقلاب مشروعیت قانونی مطابق قانون اساسی ندارد و در شرایط بحرانی آغاز انقلاب با حکم امام خمینی ایجاد شد و ایشان در اواخر عمر دستور داده بودند کلیه موارد خلاف قانون اساسی به چهارچوب قانون اساسی برگردد. پرونده یک کارگر فعال سندیکایی کارگری هیچ ربطی به دادگاه انقلاب و وزارت اطلاعات ندارد. اما هماهنگی های پشت پرده مدیران سپاهی شرکت واحد و دیگر همراهان آنها در دیگر نهادهای امنیتی برای جلوگیری و ممانعت از حق و حقوق کارگران پرونده یک نماینده کارگری را به دادگاه انقلاب می کشانند!

5) چرا در ایران دفاع از حقوق کارگران و با دفاع از تشکیل سندیکا مستقل برای شما هزینه ای مساوی با به اصطلاح اقدام علیه امنیت ملی و اختلال در نظم عمومی کشور، در برداشته و حالا دارند شما را به این "جرم" موهوم محاکمه می کنند؟ منظورم این است که یک سندیکای مستقل و صنفی مانند سندیکای اتوبوس رانی تهران و حومه ، منافع چه کسانی را مورد حمله قرار می دهد که دادگاه انقلاب شمشیر از رو می بندد و به حمایت از آن ها وارد گود می شود؟

اسالو : بدلیل آنکه متأسفانه در کشور ما عده ای ناآگاهانه و عده ای برای حفظ منافع فردی و بانندی خود فریاد حق طلبی کارگری ما را با اتهامات بیهوده و تکراری که در لایحه دفاعیات وکلای بنده کاملاً مردود اعلام شده است و موارد قانونی بسیاری برای رد این اتهامات آمده است و این اتهامات مثل تبلیغ علیه نظام و اختلال در امنیت داخلی کشور دیگر بی معنا و تکراری شده است و آنقدر این اتهامات را به هر تلاشگر اجتماعی، سیاسی، زنان، دانشجویان، روزنامه نگاران، نویسندگان، خبرنگاران، اساتید دانشگاه و دیگر شهروندانی که حرفی برای گفتن داشته اند زده اند، که دیگر نخ نما و بی معنا شده است و آبهت و بار معنایی واقعی خود را از دست داده است و این ظلم درباره قانون و مواد قانونیست. در تمام محاکمه من که شبیه بازجویی دوران زندان بود حتی یک سند معتبر دال بر اثبات چنین اتهاماتی وجود نداشت و موضوع بیشتر استنباطی و نوعی تفتیش عقاید بود مسلماً سندیکای کارگران شرکت واحد به منافع نا به حق همان شورایی های اسلامی و مدیران و مسئولان غیر پاسخ گو و قانون گریز صدمه زده و در جهت دفاع از حقوق عمومی کارگران شرکت واحد عمل کرده است که آن مدیران و دادگاه انقلاب به هم پیوند خورده اند.

6) اولین جلسه دادگاه شما با پرونده ای بالغ بر 1200 صفحه تشکیل شد، شما که فضای اولین جلسه دادگاه را شاهد بودید و همچنین در روند تشکیل این پرونده نیز هستید، آیا به نظر شما تشکیل این پرونده، فضای دادگاههای عادی و بالاخره رای نهایی دادگاه در مورد شما، آیا می تواند بدون نقطه نظرهای سیاسی و امنیتی باشد و آیا خورد حسابهای از قدیم جمع شده که بنظر می رسد در تمام صفحات 1200 صفحه ای جای پای محکم و جدی دارند، عمل می کنند یا نه و چگونه؟

اسالو: همه اش پرونده سازی است مثل پرونده های بسیاری دیگر که طی سالها در مطبوعات و رسانه ها اعلام شده است. نقطه نظر سیاسی بازتاب یک نقطه نظر اقتصادی کلان است، کسانی از وجود سندیکاهای کارگری احساس خطر می کنند، که مجبور می شوند پاسخ گو شوند، چنین پرونده ای را بر پایه فشارهای روحی روانی و زندان و انفرادی و تهدید و ارباب تولید می کنند تا با ایجاد رعب و وحشت و با تکیه بر مواردی از زندگی خصوصی و روابط دوستانه خانوادگی افراد که ربطی به مسائل سیاسی ندارند، تلاشگران عرصه سندیکا را از تلاش صنفی و اجتماعی خویش

بازگردانند.

شاهد مثال اصلی آن صدها تن از همکاران من می باشند که از آنها خواسته اند تعهد بدهند فعالیت سندیکایی نکنند تا آنها را از زندان آزاد کنند یا آنها را به سر کار برگردانند و خود من بیشترین فشارها را تحمل کردم و انواع بازجویی ها را پس دادم تا از راهی که رفته ام بترسم و دیگر فعالیت سندیکایی نکنم و همکاران و دوستان 20 ساله خود را نبینم . و در یکماه یازدهم اردیبهشت دوم خودم از 28 آبان ماه 1385 تا 29 آذر 1385 تنها چیزی که از من می خواستند این بود که از هیأت مدیره سندیکا استعفا بدهم . یازده شب انفرادی را از سر گذراندم در خیابان و داخل ماشین مأمورین اطلاعاتی ده ها مُشت به سر و صورت و بدن من کوبیده شد، با دستمال گردن تا مرز خفه شدن گلویم را فشردند. شخصی به نام اثنی عشری سروان نیروی انتظامی در قسمت مبارزه با مواد مخدر (از روی کارت شناسایی که یک سال پیش از او دیده بودم) رهبری چنین عملیاتی را بر علیه من داشت. کت من را پاره کردند و روی سر من کشیدند، با مشت هایی که انگشترهای عقیق درشت روی انگشت های آنان بود بر سر من می کوبیدند و می گفتند: بند و بساطت را جمع کن و از این جا برو. همه این ها برای ایجاد ترس و وحشت در من و خانواده ام بود تا از سندیکا استعفا بدهم!

7) سندیکای شما چه انتظاراتی از خواهران و برادران کارگر خود در سایر کشورها و اتحادیه ها و تشکل هاو سایر سازمان ها ی بین المللی کارگری و حقوقدانان مترقی دارد؟ اصولاً چگونه می شود، حمایت و همبستگی بین المللی را به نفع جنبش های کارگری کشورهای پیرامونی و از جمله کارگران کشور ایران سازمان داد.؟

اسالو: همانطور که سرمایه جهانی است، تلاش برای حفظ حقوق کارگران نیز یک امر جهانی است. خواهران و برادران ما در اتحادیه ها و تشکل های کارگری جهانی می توانند با خبر رسانی از امور کارگری ما و تلاش های ما به دیگر کارگران جهان در کشورهای خودشان و در بین مردم کشور و صنوف خودشان می توانند جوّ حمایتی به سود ما ایجاد کنند. می توانند به سفارتخانه های کشور ایران در همه کشورها مراجعه کنند و پشتیبانی و همبستگی خود را نسبت به کارگران شرکت واحد و سندیکای آنها اعلام کنند. سازمان های بین المللی کارگری و حقوقدانان مترقی می و شورای جهانی دفاع از حقوق بشر موارد نقض حقوق بشر و حقوق UN و ILOتوانند در مراجع جهانی مثل کارگری ما را طرح و با نامه نویسی به مسنولان حکومتی ایران خواهان رعایت قوانین بین الملل و انسانی و حقوق بشری درباره کارگران ایرانی خصوصاً کارگران سندیکایی شرکت واحد شوند. می توانند خواهان آمدن پرونده ایران به شوند و از مقامات ایران توضیحاتی پیرامون شرایط سرکوب و اخراج و زندانی کردن و محاکمات غیر ILO روی میز هست باید موازین اعلامیه جهانی حقوق ILO و UNقانونی کارگران شرکت واحد و ایران بخواهند اگر ایران عضو بشر، مقاله نامه های بین المللی کار به خصوص مقاله نامه های 87 و 98 و دو منشور ملل متحد و حقوق اتحادیه ای را رعایت کند . بیشترین حمایت از کارگران کشورهای پیرامون به این دلیل باید صورت پذیرد که اگر سطح دستمزدها در کشورهای پیرامون آنقدر پایین باشد سرمایه جهانی صنایع خود را به کشورهای پیرامون منتقل می کند و کارگران کشورهای مونوپول (اروپایی، آمریکای شمالی و استرالیایی) دچار اخراج و بی کاری می شوند. با فشار به دولت ها و حکومت های این کشورها و برگزاری کلاس ها، کنگره ها و اعزام نماینده و بازرس برای تحقیق امور کارگری و آموزش حقوقی - سندیکایی کارگران کشورهای پیرامونی و حمایت های حقوقی و مالی از سندیکاهای نوپای آنها مثل ما می توان از آنها حمایت کرد.

با سپاس از شما منصور اسالو رییس هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه